

1999. május - **Nagyvárad Erzsébet személyében reinkarnálódik Szabó Magda nagyívű regényének, a Régimódi történetnek két meghatározó nőalakja, Gacsári Emma és Jablonczay Lenke.** E kettős szerepről kérdeztük a fiatal színésznőt.

A Tökölön született hölgy délszláv hagyományokon nevelkedett, és szigorú katolikus nevelést kapott. Amikor a Nemzetibe kerülve találkozott a magyar néptáncsal, komoly identitás-zavara támadt. Akárcsak Jablonczay Lenkének, akinek 18 éves korában kellett áttérnie a katolikus vallásra.

- Én is csaknem tíz évet küszködtem azonossággommal. Mára tisztáztam magamban, hogy magyar vagyok, de mélyen bennem - zenei és a táncos élményeimben - megvannak a horvát gyökereim.

A művésznő már beleszippantott a cívis város levegőjébe, hiszen akadémistaként vendégszerepelt a Debreceni Csokonai Színházban.

- Szabó Magda olyan pontosan írja le regényében a kor hangulatát, az akkori stílust, hogy nem kell mást tenni csak elolvasni. Ami rám vonatkozott, azt kijegyzeteltem - mondja teljesen azonosulva szerepével.

- El tudná képzelni az életét a történet idején?

- Hiszek a reinkarnációban, és úgy érzem, hogy a századforduló idején is éltem. Nekem az a világ sokkal jobban tetszett(!), mint a mai. Akkoriban az embereknek volt belső tartásuk, szigorú elveik és az erkölcsi törvények szerint éltek.

- Miben különbözik a két megszemélyesített nő?

- Gacsári Emma csupa tűz volt, Jablonczay Lenke viszont az ellentéte, aki olyan nevelést kapott, hogy egész életében viszolygott a testiségtől.

- Nem lehet könnyű mindkét személyiséget életre kell keltenie egy este.

- Nekem nem nehéz, mert mind a kettő megvan bennem. Belülről kell megformálnom a szenvedélyesen izzó Emmát és a hideg Lenkét. Ugyanazzal az arccal, sminkkel játszom az anyát és a lányát. Csak a hajviselet változik.

- Az íróntól kaptak instrukciókat?

- Ha egy-egy helyzet nem volt tiszta, akkor közbeszólt. De végül azt mondta, neki az

Reinkarnáció a Nemzetiben (Gyöngy)

Írta: Adminisztrátor

2010. április 16. péntek - Módosítás: 2010. október 03. vasárnap

jelenti a csodát, hogy egyszer csak bejön a színpadra az anyja. Anélkül, hogy elmondta volna a hanglejtését, megmutatta volna a gesztusait. Ez a színház csodája.

Zétényi Zoltán

A szerző fotója